

भवति । अथवेष्टवटिकोनाभिः षट्षटिकाभिरस्त
लग्नात् क्रमेण लग्नं साधितं तद्भदलो नितमस्तसूर्यो-
भवति यदोदयभानुसमो भानुर्भवति तदा तस्य नक्षत्र-
स्योदयो भवति । यदास्तसूर्यसमस्तदास्तमयः । यदा-
गस्त्योदयः किलाभीष्टदिनात् कियद्भिर्दिनैरिति विज्ञात-
मिष्यते तदेष्टदिनाकस्यागस्त्योदयार्कस्य चान्तरकला रवि-
भुज्या भाज्याः । लब्धदिनैरगस्त्यस्योदय एष्यः यद्युद-
याकोऽसहान् । यद्यूनस्तदा गतः । अत्रोपपत्तिः
उदयास्तलग्नसाधने तु पूर्व्वं कथितैव । उदयलग्नोदये
किल भस्योदयः यदोदयलग्नसमो रविर्भवति तदा रविणा
सह तन्नक्षत्रमुदेति । तस्मादुदयात् प्राक् पठितेष्टवटिकातुल्यं
कालं यावत् तन्नक्षत्रं रविप्रभाभिर्हृतं क्षितिजादुपरि-
स्थमपि न दृश्यते । अथ पठितेष्टकाले यत् क्रमलग्नं
तत्स्थानस्थितो रविरुदयार्कतुल्यो भवति तथा रव्यस्तम-
यादनन्तरं नक्षत्रास्तमयात् पूर्व्वं प्रत्यक् क्षितिजादुपरि-
स्थमपि नक्षत्रं पठितेष्टकालं यावद् दृश्यते । अथ नक्ष-
त्रस्य क्षितिजादुपरिस्थितत्वात् प्रत्यक्क्षितिजस्थेनार्केण
न्यूनेन भवितव्यम् । अतोऽस्तलग्नात् पठितेष्टकाले व्यस्तं
कार्यम् । तद्वग्नं प्राक्क्षितिजस्य भवति । अतः षड्भो-
नितं प्रत्यक्क्षितिजेऽस्तसूर्यो भवतीत्युपपन्नम् । १ इटो-
षट् ६० षटिकास्त्रिंशदादौ वामना सुगमैव । यस्य नक्षत्रस्यो-
दस्ताकादस्ताकोऽधिको भवति तस्य नक्षत्रस्यार्कसांनिध्यव-
शादस्तं नास्तीति वेदितव्यम् । इदं कुत इत्यत आह
सौम्यशरातिदैर्घ्यात् । यस्य भस्य सौम्यः शरी दीर्घो भवति
तस्य पञ्चोद्भवसमो बहवो भवन्ति ॥ तैर्विखोमलग्ने क्रिय-
माणे उदयलग्नमूनं भवति । अस्तलग्नं क्रियमाणम-
धिकं भवति । ताभ्यां ह्युदयास्ताकोऽसाध्यौ । तत्रा-
स्ताकोऽपि किल न्यूनेन भवितव्यम् । अस्तार्कसमे रवौ
किलादृश्यतारम्भस्ततः कियन्ति च दिनान्यदृश्यं भूत्वोदया-
र्कसमे रवौ तद्विष्णुमुदेति । अत उदयार्केणाधिकेन
भवितव्यम् । यतोऽर्कसन्निधिवशेनैतावदयास्तौ । यथा
यथा सौम्यशरस्य दीर्घत्वं यथा यथाक्षवशेन गोलस्य
दक्षिणतो नामनं तथा तथोदयास्तार्कयोरल्पमन्तरं भवति ।
अल्पान्तरेऽल्पान्वेव दिनानि तन्नक्षत्रमदृश्यं भवति ।
एवं यस्मिन् देशे उदयास्ताकोऽस्तस्यो भवतस्ततः परं
तस्मिन् देशे तस्य नक्षत्रस्यार्कसंज्ञभावेनादृश्यता इति
युक्तिः सिद्धम्” प्रमि० । अस्तलग्नसाधनमप्युक्तं तत्रैव “यत्
लग्नमपमण्डलं कुजे तदुष्टहाद्यमिह लग्नमुच्यते । प्राचि ।

पश्चिमकुजेऽस्तलग्नकं मध्यलग्नमिति दक्षिणोत्तरे” कुजे
भूमिमण्डलगते रेखाष्टमे अपमण्डलं ततो निस्सरदन्-
मण्डलम् । यहाणासुदयास्तांशानाह तदैव । “प्राच्या-
मुदेति क्षितिजोऽष्टदशैः २८ शक्रे १४ गुरुः सप्तकु-
मिष्व १७मन्दः । स्वस्योदयान्तोनित ३६० चक्रभागै-३३२ ।
३४६ । ३४३ । स्त्रयो व्रजन्यस्तमयं प्रतीच्याम् ।
खाद्यै ५० जिने २४ र्सितयोरुदयः प्रतीच्यामस्तश्च
पञ्चतिथिभि १५५ मुनिसप्तभूमिः १७७ । प्रायुक्तमः
शरनखै २०५ स्त्रिष्टतिप्रमाणै-१८२ रस्तत्र तत्र दश-
वर्गभि ३१० रक्तदैवैः ३३६ । अवक्रवक्रास्तम-
योदयोक्तभागाधिकोनाः कलिका विभक्ताः । द्राकेन्द्रमुक्ता-
प्रदिनैरैतैर्ध्वैरवक्रवक्रास्तमयोदयाः स्युः” । “वाले वा
यदि वा वृद्धे शुके चास्तसुपागते । मलमास इवैतानि
वर्ज्येद्देवदर्शनम् । पक्षं वृद्धस्तु पूर्व्वेण दशाहं पश्चिमेन
तु । प्रत्यग्वालो दशाहन्तु पूर्व्वेण च दिनत्रयम्” ज्यो०त०
पूर्व्वेणेति प्रातःप्रातः पूर्व्वदिशि वृद्धा रविकिरणाच्छन्न-
तया न दृश्यते चेदुपहस्तदा प्रागस्तमितः तत्रास्तमितात्
प्राक् पक्षं वृद्धः । पश्चिमेनेति । एवं सायंसायं
अपरदिशि वृद्धा रविकिरणाच्छन्नतया न दृश्यते चेदुपह-
स्तदा प्रत्यगस्तमितस्तत्रास्तमितात् प्राक् दशाहं वृद्धः” ।
“हालिं शद्विसाशास्ते जीवस्य भार्गवस्य च । हासप्रतिर्म-
ह्यस्ते पादास्ते द्वादश क्रमात्” । इति ज्योतिर्विदुक्त-
कालानन्तरमपरदिशि दृश्यते चेत्तदा दशाहं प्रत्यग्वालः
पूर्व्वदिशि चेत्तदा दिनत्रयं प्राग्वाल इति भङ्गान्तरेणाह ।
“पक्षं वृद्धोमहास्ते तु बालश्चात्र दशाहिकः । पादास्ते तु
दशाहानि वृद्धोवालो दिनत्रयम्” इति च ज्यो०त०रघु० ।
अस्तक उ० अस्तं अयुनराष्टत्तिम् अवसानं वा करोरि अस्त-
श्चि-खुल् । निर्व्यापनोक्षे ।
अस्तग लि० अस्तमदर्शनं गच्छति गम-ल ईत० । १ सूर्य-
किरणाच्छन्नतया अदृश्येपहे २ अदर्शनगतमाले च । अस्त-
गतादयोऽप्यत्र ।
अस्तगमन न० अस्तस्यादर्शनस्य गमनम् । यहाणां स्वाक्रान्त-
राश्यपेक्षया सप्तमराशुदये अदर्शनगमने “भीमसेनं मजे-
थास्त्रं प्रागस्तगमनाद्भवे” भा० आ० प० १५५ अ० ।
अस्तम् अव्य० अस-तमि । १ नाशे, २ अदर्शने च । “दण्ड-
नास्तमितत्विषा” कुमा० । “राज्यमस्तमिरेश्वरम्” रघुः ।
“सर्व्वञ्च तिलसंबन्धं नाद्यादस्तमिरे रवौ” । “नेक्षेतोद्य-
त्तमादित्यं नासांशान्तं कदाचन” चतुरोऽस्तमिरे सूर्य्ये